

CS

CS

CS

EVROPSKÁ KOMISE

V Bruselu dne 13.4.2011
KOM(2011) 169 v konečném znění

2011/0092 (CNS)

Návrh

SMĚRNICE RADY,

**kteřou se mění směrnice 2003/96/ES, kterou se mění struktura rámcových předpisů
Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny**

{SEK(2011) 409 v konečném znění}
{SEK(2011) 410 v konečném znění}

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

1. SOUVISLOSTI NÁVRHU

• Odůvodnění a cíle návrhu

Daně z energie jsou tradičně uloženy z řady důvodů, zejména k získání příjmů, avšak rovněž k ovlivnění chování spotřebitelů směrem k účinnějšímu využívání energie a čistším zdrojům energie. V zájmu zajištění řádného fungování vnitřního trhu je na úrovni EU upravena řada hlavních aspektů zdanění energie v rámci směrnice Rady 2003/96/ES ze dne 27. října 2003, kterou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny¹ (dále jen „směrnice o zdanění energie“ nebo „směrnice“).

Od doby přijetí směrnice o zdanění energie se výrazně změnil související politický rámec. V oblasti energetiky a změny klimatu byly na období do roku 2020 stanoveny konkrétní a ambiciózní cíle politiky. Balíček politických opatření v oblasti klimatu a energetiky, který byl přijat v roce 2009, stanoví politický rámec pro splnění těchto cílů nákladově efektivním a spravedlivým způsobem. Daně z energie představují jeden z nástrojů, které mají členské státy k dispozici k dosažení stanovených cílů. Posouzení dopadů, z něhož vycházel návrh Komise týkající se balíčku politických opatření v oblasti klimatu a energetiky², prokázalo, že celkový prospěch a nákladovou efektivnost lze zvýšit, jsou-li nástroje vytvářející příjmy, jako jsou daně, využívány k snižování emisí v odvětvích, na něž se nevztahuje systém Společenství podle směrnice 2003/87/ES³ (dále rovněž „systém EU ETS“ [systém EU pro obchodování s emisemi]).

Aby byl k dispozici náležitý rámec pro využívání zdanění energie v tomto novém prostředí, požadovala Evropská rada na zasedání v březnu 2008 větší přiblížení směrnice cílům EU v oblasti energetiky a změny klimatu⁴. Tento návrh proto usiluje o dosažení těchto cílů:

- 1) Zajištění jednotného zacházení s jednotlivými zdroji energie ve směrnici o zdanění energie v zájmu zaručení skutečně rovných podmínek mezi jednotlivými spotřebiteli energií nezávisle na používaném zdroji energie.
- 2) Poskytnutí upraveného rámce pro zdanění obnovitelných energií.
- 3) Poskytnutí rámce pro využívání zdanění CO₂ s cílem doplnit signál o ceně uhlíku, který zavedl systém ETS, a současně zamezit překrývání mezi oběma nástroji.

• Obecné souvislosti

Tento návrh má zajistit nezbytné úpravy některých základních ustanovení směrnice o zdanění energie a vyšší míru souladu ve způsobu, jakým daně z energie přispívají k cílům týkajícím se

¹ Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

² SEK(2008) 85 svazek II, s. 51 a následující strany.

³ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES (Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32).

⁴ Zasedání Evropské rady ve dnech 13. a 14. března 2008, závěry předsednictví (7652/1/08 rev.1, 20.5.2008).

nižší spotřeby a spotřeby čistší energie v EU. Stávající znění směrnice o zdanění energie vyvolává zejména tyto problémy:

Směrnice za prvé nezajišťuje požadovanou míru soudržnosti při zacházení se základními fosilními zdroji energie a elektřinou. S přihlédnutím k energetickému obsahu různých produktů se minimální úrovně zdanění podle dotyčného produktu značně liší. Některé produkty jsou proto zvýhodněny oproti jiným, přičemž nejpříznivější zacházení je vyhrazeno uhlí. To rovněž znamená, že si určité podniky mohou v porovnání s ostatními finančně polepšit v závislosti na používaném zdroji energie.

Za druhé, signál o ceně, který směrnice o zdanění energie zavádí prostřednictvím minimálních úrovní zdanění, není náležitě spojen s potřebou bojovat proti změně klimatu. Podmínky směrnice nejsou náležitě přizpůsobeny tak, aby zajistily řádné fungování vnitřního trhu v případech, kdy se členské státy uchýlí ke zdanění v souvislosti s CO₂ za účelem snižování emisí CO₂.

Za třetí, navzdory rostoucímu tržnímu významu obnovitelných paliv je daňové zacházení s těmito palivy ve směrnici o zdanění energie dosud založeno na pravidlech, která byla vypracována v době, kdy tato paliva představovala nestandardní alternativy bez velkého tržního významu. Běžné zdanění obnovitelných paliv je založeno na objemu a na sazbě použitelné na fosilní produkt, který je dotyčným obnovitelným produktem nahrazen. Nepřihlíží se k nižšímu energetickému obsahu obnovitelných paliv, a stejná sazba daně tudíž vede k relativně vyšší zátěži v porovnání s konkurenčními fosilními palivy. Členské státy mohou tento účinek pouze napravit a v případě potřeby vyrovnat rozdíly ve výrobních nákladech uplatňováním příznivějšího daňového zacházení podle článku 16 směrnice o zdanění energie. Běžné daňové zacházení s obnovitelnými palivy není proto přizpůsobeno jejich vlastnostem a případná úprava může mít pouze podobu nepovinného zrušení zdanění s výhradou přísného posouzení státní podpory.

Za čtvrté, daně z energie jsou na základě směrnice o zdanění energie vybírány stejným způsobem bez ohledu na to, zda je v konkrétním případě prostřednictvím systému EU ETS zajištěno omezení emisí CO₂. V důsledku toho se mohou mechanismy obsažené v právu Unie, které mají omezovat tyto emise, v určitých případech překrývat a v jiných mohou zcela chybět. Oba případy jsou nežádoucí vzhledem k výslednému snížení nákladové efektivity a/nebo narušení vnitřního trhu.

- **Platné předpisy vztahující se na oblast návrhu**

Směrnice Rady 2003/96/ES stanoví energetické produkty, které jsou předmětem daně, použití, na jehož základě tyto produkty podléhají dani, a minimální úrovně zdanění vztahující se na každý produkt v závislosti na tom, zda se používá jako pohonná hmota, pro určité průmyslové a obchodní účely nebo k topení.

- **Soulad s ostatními politikami a cíli Unie**

Tento návrh je v souladu s hlavními politikami a cíli Unie. Má zajistit, aby s ohledem na zdanění energie vnitřní trh i nadále fungoval řádně v situaci, kdy členské státy musí přispívat k splnění cílů EU v oblasti energetiky a změny klimatu. V zájmu zajištění soudržnosti s balíčkem opatření v oblasti klimatu a energetiky, který byl přijat v roce 2009, nabude tento návrh účinku ode dne 1. ledna 2013.

2. VÝSLEDKY KONZULTACÍ SE ZÚČASTNĚNÝMI STRANAMI A POSOUZENÍ DOPADŮ

• Konzultace zúčastněných stran

Tento návrh byl vypracován na základě široké škály externích příspěvků. Tyto příspěvky měly podobu zpětné vazby obdržené v průběhu veřejných konzultací, které byly zahájeny zelenou knihou o tržních nástrojích⁵, a přímých konzultací s členskými státy a ostatními zúčastněnými stranami. GR TAXUD zadalo za účelem posouzení dopadů rovněž externí studie.

Zelená kniha o tržních nástrojích stanovila mimo jiné oblasti, v nichž by bylo možno naplánovat změny ve směrnici o zdanění energie, a nastínila možné další postupy. Nadnesla zejména otázku, zda by neměla být směrnice o zdanění energie přepracována v zájmu lepšího zohlednění skutečnosti, že zdanění energie slouží více než jednomu cíli (vytváření příjmů a úspory energie na straně jedné, environmentální aspekty na straně druhé).

• Posouzení dopadů

Za účelem přezkoumání způsobu, jakým by bylo možno se co nejlépe zabývat různými cíli politiky, byla posouzena řada přístupů a srovnána se **základním scénářem (žádná změna politiky)**. Podle tohoto scénáře nedojde k žádným dalším změnám stávajících rámcových předpisů o zdanění energie, které se po skončení zbývajících přechodných období budou plně vztahovat na všechny členské státy. Z logiky věci se směrnice o zdanění energie nepřiblíží více cílům EU v oblasti energetiky a změny klimatu. Se základním scénářem by byly srovnatelné výsledky dvou opatření, a to revize směrnice o zdanění energie v pozdější fázi a koordinace daní místo této revize, mimo jiné kvůli tomu, že by nevedly včas k požadovaným výsledkům. Přezkoumány byly tyto přístupy:

- **Revize stávajícího daňového zacházení s různými zdroji energie podle jednoho kritéria:** daňové zacházení s jednotlivými produkty by bylo možno sladit na základě jejich příslušného energetického obsahu v zájmu zajištění větší neutrality daní z energie a omezení negativních dopadů na fungování ostatních nástrojů a politik (možnost politiky č. 1); alternativně by sladění mohlo být založeno na příslušném obsahu CO₂ v jednotlivých produktech s cílem zajistit, aby daně z energie systematicky zohledňovaly výsledky dotčených produktů, pokud jde o emise CO₂, na podporu dosažení cílů EU v oblasti změny klimatu (možnost politiky č. 2).
- **Revize struktury směrnice** s přihlédnutím k různým cílům daní z energie (vytváření příjmů a úspory energie na straně jedné, environmentální aspekty na straně druhé): Tento přístup by vedl k zavedení zvláštních daní souvisejících s CO₂ na vnitrostátní úrovni a vyžadoval by, aby byly ostatní daně z energie neutrální, tj. aby nerozlišovaly mezi jednotlivými zdroji energie, s cílem neovlivnit náležité fungování daní souvisejících s CO₂. Tento přístup byl převeden do možnosti politiky č. 3 a dvou zvláštních možností politiky č. 5 a 6 týkajících se dopravy.
- **Zavedení dodatečné jednotné daně související s CO₂:** takováto daň by byla uložena navíc k daním, které jsou již vybírány podle směrnice o zdanění energie, a to způsobem, který doplňuje systém EU pro obchodování s emisemi (možnost č. 4).

⁵ Zelená kniha o tržních nástrojích pro účely v oblasti životního prostředí a v souvisejících politikách (KOM(2007) 140, 28.3.2007).

Dopady různých přístupů byly ověřeny v posouzení dopadů. Výsledky posouzení jsou shrnuty ve zprávě o posouzení dopadů. S ohledem na způsob, jak jednotlivé možnosti politiky přispívají k výše uvedeným cílům, jakož i nutnost respektovat zájmy členských států, pokud jde o rozpočet, a aspekty týkající se spravedlnosti, byl v posouzení dopadů určen upřednostňovaný soubor politických opatření založený na možnosti politiky č. 3 a možnosti týkající se dopravní politiky č. 6. Tento návrh vychází z tohoto upřednostňovaného souboru politických opatření.

Posouzení dopadů prokázalo, že výše uvedených cílů lze dosáhnout bez ekonomických nákladů a že revize může eventuálně přinést hospodářské přínosy, zejména v případě, budou-li dodatečné příjmy plynoucí ze všeobecného zdanění spotřeby energie nebo zdanění v souvislosti s CO₂ použity k snížení příspěvků zaměstnavatelů na sociální zabezpečení. Posouzení dopadů rovněž prokázalo, že revize směrnice o zdanění energie neuloží podnikům nepatřičnou zátěž a nepovede k snížení konkurenceschopnosti na odvětvové úrovni. Společná revize zdanění pohonných hmot a paliv mimoto snižuje riziko negativních distribučních dopadů, což je riziko, jež je často spojeno s politikami, které mají tendenci zvyšovat náklady na vytápění. V této souvislosti posouzení dopadů potvrdilo hlavní výhodu zdanění, které kromě vlivu na chování spotřebitelů vytváří příjmy, jež lze použít k financování doprovodných opatření, a tudíž naznačilo, jak lze odstranit obavy v tomto směru. Z posouzení dopadů však rovněž vyplývá, že se distribuční dopady na domácnosti mezi jednotlivými státy liší více než jakýkoli jiný jednotlivý dopad, a tudíž se zdá být opodstatněné zachovat možnost týkající se osvobození domácností od daní na vnitrostátní úrovni.

3. PRÁVNÍ STRÁNKA NÁVRHU

- **Shrnutí navrhovaných opatření**

Komise s účinkem od roku 2013 navrhuje:

1. Zavést výslovné rozlišování mezi zdaněním energie, které je konkrétně spojeno s emisí CO₂, jež lze přičíst spotřebě dotčených produktů (zdanění v souvislosti s CO₂), a zdaněním energie na základě energetického obsahu produktů (všeobecné zdanění spotřeby energie).

Zdanění v souvislosti s CO₂ by bylo založeno na referenčních emisních faktorech CO₂ stanovených v bodě 11 přílohy I rozhodnutí Komise 2007/589/ES⁶. Všeobecné zdanění spotřeby energie by bylo založeno na výhřevnosti energetických produktů a elektřiny, jak je stanovena v příloze II směrnice 2006/32/ES⁷, a v případě biomasy nebo produktů vyrobených z biomasy v příloze III směrnice 2009/28/ES⁸.

Konkrétní emisní faktory CO₂ a výhřevnost biomasy a produktů vyrobených z biomasy, pro něž článek 17 směrnice 2009/28/ES stanoví kritéria udržitelnosti (biopaliva a biokapaliny definované v čl. 2 písm. h) a i) uvedené směrnice) se však použijí pouze tehdy, jsou-li tato

⁶ Rozhodnutí Komise 2007/589/ES ze dne 18. července 2007, kterým se stanoví pokyny pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 229, 31.8.2007, s. 1).

⁷ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS (Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64).

⁸ Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů (Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16).

kritéria splněna (viz čl. 1 bod 1 návrhu týkající se článku 1 směrnice o zdanění energie). V důsledku toho by biopaliva a biokapaliny, které nespĺňují tato kritéria, byly zdaněny na základě emisního faktoru CO₂ a výhřevnosti obdobné pohonné hmoty nebo paliva.

Ekonomická účinnost hovoří pro zavedení daní souvisejících s CO₂ jako doplňku systému EU pro obchodování s emisemi. Členské státy by však měly mít rovněž možnost zdaňovat i nadále spotřebu pohonných hmot a paliv pro jiné účely (tj. k vytváření příjmů), které nesouvisí se snižováním emisí skleníkových plynů. S cílem povolit takovéto rozmanité cíle a v možném rozsahu zajistit, aby bylo možno všechny tyto cíle sledovat jednotně, by mělo být zdanění v souvislosti s CO₂ spojeno s energetickým obsahem zdrojů energie.

2. Rozšířit oblast působnosti směrnice o zdanění energie (pokud jde o zdanění v souvislosti s CO₂) na energetické produkty, které v zásadě spadají do oblasti působnosti směrnice 2003/87/ES, a současně stanovit povinné osvobození od daně související s CO₂ v případech, na něž se vztahuje systém Společenství podle uvedené směrnice.

Soubor změn zajistí, aby směrnice o zdanění energie náležitě doplňovala směrnici 2003/87/ES, pokud jde o potřebu signálu o ceně emisí CO₂ (viz zejména čl. 1 bod 1 a bod 4 písm. a) návrhu týkající se článku 1 a čl. 4 odst. 2 směrnice o zdanění energie), a současně zamezila překrývání mezi systémem EU pro obchodování s emisemi na straně jedné a zdaněním sloužícím k témuž účelu na straně druhé (viz čl. 1 bod 11 písm. a) podbod ii) návrhu týkající se článku 14 směrnice o zdanění energie).

Mimoto je nutné omezit možné dopady zdanění v souvislosti s CO₂ na náklady odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku ve smyslu čl. 10a odst. 13 směrnice 2003/87/ES. V souladu s tím je nezbytné stanovit přechodná opatření s cílem zamezit nepatřičnému dopadu na náklady a současně zachovat environmentální účinnost zdanění v souvislosti s CO₂. V tomto ohledu lze inspiraci čerpat z režimu přidělování bezplatných povolenek na emise skleníkových plynů podle směrnice 2003/87/ES (viz nový navrhovaný článek 14a směrnice o zdanění energie [čl. 1 bod 12 návrhu]). Únik uhlíku se může týkat také jiných odvětví a pododvětví ekonomiky. Pokud jde o zemědělství, Komise v současné době připravuje zprávu, která zkoumá riziko úniku uhlíku v tomto odvětví. Jakmile bude zpráva hotova, učiní Komise navazující kroky, aby zajistila, že se všemi odvětvími ohroženými rizikem úniku uhlíku se v budoucí směrnici o zdanění energie bude nakládat stejně. Komise proto zajistí, aby závěry zmíněné zprávy byly zohledněny buď při probíhajících jednáních Rady o návrhu revize směrnice o zdanění energie, nebo pokud zpráva nebude do přijetí návrhu hotova, v rámci samostatné legislativní iniciativy.

Pro jiné účely než zdanění v souvislosti s CO₂ se oblast působnosti směrnice o zdanění energie nemění.

3. Revidovat minimální úrovně zdanění, zejména s cílem zajistit, aby u jednotlivých zdrojů energie soudržně zohledňovaly emise CO₂ a výhřevnost, a stanovit přechodná období, je-li to nezbytné (viz čl. 1 body 6, 7, 8 a 23 návrhu týkající se článků 7, 8 a 9 směrnice o zdanění energie a rovněž přílohy I směrnice).

V zájmu zajištění jednotného a rovného zacházení s výrobky, které jsou předmětem daně a pro něž nejsou stanoveny zvláštní minimální úrovně zdanění, navrhuje Komise pozměnit rovněž čl. 2 odst. 3 směrnice o zdanění energie (viz čl. 1 bod 2 písm. b) návrhu týkající se čl. 2 odst. 3 a 4 směrnice). Pokud rozhodnutí 2007/589/ES, směrnice 2006/32/ES nebo směrnice 2009/28/ES neobsahují referenční hodnotu vztahující se na dotýčný energetický

produkt, přihlédnou členské státy k příslušným dostupným informacím o jeho výhřevnosti a/nebo emisních faktorech CO₂. Měla by zůstat zachována reálná hodnota minimálních úrovní zdanění. Minimální sazby všeobecného zdanění spotřeby energie by měly být v pravidelných intervalech automaticky upravovány s cílem zohlednit vývoj jejich reálné hodnoty v zájmu zachování stávající úrovně harmonizace sazeb; k snížení nestability plynoucí z cen energií a potravin by toto sladění mělo být provedeno na základě změn harmonizovaného indexu spotřebitelských cen v EU bez energií a nezpracovaných potravin, jak je zveřejňován Eurostatem (viz čl. 1 bod 4 písm. b) návrhu týkající se nového odstavce 4, který má být doplněn v článku 4 směrnice o zdanění energie). Jelikož zdanění v souvislosti s CO₂ doplňuje fungování směrnice 2003/87/ES, je nutno v rámci pětiletého přezkumu směrnice pečlivě sledovat tržní cenu emisních povolenek, jak je stanoveno v čl. 1 bodu 21 návrhu.

4. Požadovat, aby v případě, že členské státy stanoví vnitrostátní úrovně zdanění, dodržely u jednotlivých zdrojů energie vztah mezi minimálními úrovněmi zdanění stanovenými ve směrnici o zdanění energie (viz čl. 1 bod 4 písm. b) návrhu týkající se nového odstavce 3, jenž má být doplněn v článku 4 směrnice o zdanění energie).

Tento požadavek má zajistit, aby se jednotné zacházení s jednotlivými zdroji energie rozšířilo na úrovně zdanění stanovené na vnitrostátní úrovni (nad minimální úrovně stanovené ve směrnici o zdanění energie). U pohonných hmot se jeví jako vhodné stanovit do roku 2023 přechodné období s ohledem na významné rozdíly v sazbách uplatňovaných na různé pohonné hmoty v řadě členských států.

5. Zrušit možnost, aby členské státy odlišně zdaňovaly plynový olej používaný jako pohonná hmota pro obchodní a neobchodní účely (viz čl. 1 bod 6 návrhu, kterým se nahrazuje článek 7 směrnice o zdanění energie).

Zdá se, že možnost, aby členské státy uplatňovaly na použití plynového oleje jako pohonné hmoty pro obchodní účely nižší úroveň zdanění než u použití pro neobchodní účely, již není slučitelná s požadavkem na zvýšení energetické účinnosti a nutností zabývat se rostoucím dopadem dopravy na životní prostředí. Komise proto navrhuje tuto možnost zrušit.

Na základě tohoto přístupu se stává návrh z roku 2007 týkající se článku 7 směrnice o zdanění energie⁹ bezpředmětným, a je tudíž stažen.

6. Pokud možno zjednodušit strukturu minimálních úrovní zdanění.

Stávající rozlišování mezi použitím energetických produktů používaných k topení a elektřiny pro obchodní a neobchodní účely je zrušeno (viz tabulka C v příloze návrhu). Minimální úrovně zdanění u některých použití pohonných hmot k průmyslovým a obchodním účelům (viz tabulka B v příloze návrhu) jsou sladěny s minimálními úrovněmi zdanění, které jsou použitelné na stejné výrobky, pokud se používají jako paliva (viz tabulka C v příloze návrhu). Vzhledem ke skutečnosti, že se olovnatý benzín stal okrajovým produktem, navrhuje Komise již nerozlišovat mezi olovnatým a bezolovnatým benzínem a pro oba produkty stanovit jednu minimální úroveň zdanění (viz tabulka A v příloze návrhu).

7. Omezit osvobození energetických produktů používaných k výrobě elektřiny podle čl. 14 odst. 1 písm. a) na všeobecné zdanění spotřeby energie (viz čl. 1 bod 11 písm. b) návrhu) a v článku 14 vložit nový bod za účelem osvobození elektřiny vyráběné na pobřeží a dodávané

⁹ KOM(2007) 52, 13.3.2007.

přímo plavidlům v kotvištích přístavů od daně po dobu nejvýše osmi let (viz čl. 1 bod 11 písm. a) podbod ii) návrhu).

Ve své stávající podobě ukládá čl. 14 odst. 1 písm. c) členským státům povinnost osvobodit od daně elektřinu vyráběnou na palubě plavidel, včetně plavidel kotvicích v přístavech, zatímco čl. 15 odst. 1 písm. f) členským státům povoluje rozšířit toto osvobození od daně na vnitrozemské vody. V některých přístavech existuje čistší alternativa spočívající ve využívání pobřežní elektřiny (tj. připojení na pobřežní rozvodnou síť). Tato technologie je dosud v počáteční fázi rozvoje. S cílem stanovit první pobídku k jejímu rozvoji a uplatňování navrhuje Komise osvobodit od daně z energie pobřežní elektřinu dodávanou plavidlům v kotvištích přístavů. Toto osvobození by mělo platit po dobu osmi let (počínaje od lhůty pro provedení obsažené v tomto návrhu). Toto období umožní rovněž vypracovat pro následné období ucelenější rámec, který umožní optimální rozvoj pobřežní elektřiny. Tento rámec by mohl zahrnovat rovněž regulační opatření. Práce na tomto rámci by mohly být zahájeny, jakmile Mezinárodní organizace pro normalizaci přijme společné technické normy pro systémy dodávek pobřežní elektřiny.

S cílem zavést úplný a jednotný signál o ceně CO₂ mimo systém EU pro obchodování s emisemi by měl být v článku 14 doplněn nový odstavec 3, který omezuje osvobození energetických produktů používaných k výrobě elektřiny od daně podle čl. 14 odst. 1 písm. a) na všeobecné zdanění spotřeby energie. To by se však nemělo vztahovat na energetické produkty používané k výrobě elektřiny na palubě plavidel, jelikož v praxi je velmi obtížné rozlišovat mezi použitím energetických produktů k tomuto účelu a energetickými produkty používanými pro plavbu.

8. Poskytnout daňovou úlevu týkající se zdanění v souvislosti s CO₂ pro zařízení, která patří do odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku (viz nový článek 14a směrnice o zdanění energie uvedený v čl. 1 bodu 12 návrhu).

Je nutné omezit možný dopad zdanění v souvislosti s CO₂ na náklady odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku ve smyslu čl. 10a odst. 13 směrnice 2003/87/ES. V souladu s tím jsou zapotřebí přechodná opatření, která zamezí nepatřičnému dopadu na náklady a současně zachovají environmentální účinnost zdanění v souvislosti s CO₂, podobně jak je toho dosaženo přidělováním bezplatných povolenek na emise skleníkových plynů podle směrnice 2003/87/ES. V zájmu zachování plné pobídky k snižování emisí by tato daňová úleva měla být založena na údajích o minulé spotřebě energie v dotyčném zařízení ve stanoveném referenčním období (od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2008, nebo alternativně od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2010). Výše daňové úlevy by měla mimoto zohledňovat daň z emisí CO₂, která by zařízení vznikla na základě údajů o minulé spotřebě za předpokladu, že by bylo použito referenční palivo, které je efektivní z hlediska CO₂. Pro účely této „referenční hodnoty pro palivo“ se použije emisní faktor zemního plynu s cílem zohlednit přístup přijatý podle rozhodnutí Komise xxx/xxx, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES¹⁰.

9. Zachovat pružnost, kterou ponechává směrnice o zdanění energie, zejména stávající pravidlo, že členské státy mohou uplatňovat více než pouze jednu daň ze spotřeby energie. Komise však navrhuje revidovat některé ze stávajících možností, konkrétně možnosti, které

¹⁰ Úř. věst. L , , s. .

jsou v rozporu s cíli, jichž má dosáhnout tento návrh, a zajistit celkově soulad s novými navrhovanými obecnými pravidly. Komise konkrétně navrhuje:

- Omezit oblast působnosti čl. 2 odst. 4 [nový článek 3], který se týká případů, na něž se směrnice nevztahuje, na všeobecné zdanění spotřeby energie s cílem zavést úplný a jednotný signál o ceně CO₂ mimo systém EU pro obchodování s emisemi. Ustanovení čl. 2 odst. 4 mimoto z oblasti působnosti směrnice vylučuje elektřinu, pokud dosahuje více než 50 % nákladů na výrobek [viz čtvrtá odrážka písmena b) tohoto ustanovení]. Toto pravidlo však může narušit hospodářskou soutěž na vnitřním trhu a mělo by být zrušeno (viz čl. 1 bod 3 návrhu, nový článek 3).
- *Zrušit čl. 9 odst. 2*, který ve třech členských státech povoluje u topného oleje používaného k topení nižší minimální úroveň zdanění. Toto ustanovení vede k rozdílům ve způsobu zacházení s jednotlivými spotřebiteli energií na vnitřním trhu (viz čl. 1 bod 8 návrhu).
- *Pokud možno omezit nepovinná snížení daně a osvobození od daně podle článku 15* na všeobecné zdanění spotřeby energie s cílem zavést úplný a jednotný signál o ceně CO₂ mimo systém EU pro obchodování s emisemi (viz čl. 1 bod 13 písm. a) návrhu). To se však nebude vztahovat na čl. 15 odst. 1 písm. f) a h) až l), a to z těchto důvodů:
 - členské státy by měly mít i nadále možnost postupovat zcela pružně při uplatňování osvobození od daně nebo jejího snížení ve prospěch domácností a dobročinných organizací ze sociálních důvodů (písmeno h); viz rovněž podrobnosti níže);
 - navrhuje se postupně ukončit možnost uplatňovat osvobození od daně nebo její snížení na zemní plyn a zkapalnělý plyn (LPG), jelikož tyto produkty nepocházejí z obnovitelného zdroje (písmeno i); viz rovněž podrobnosti níže);
 - osvobození od daně nebo její snížení u energetických produktů dodávaných jako pohonná hmota nebo palivo pro plavbu po vnitrozemských vodách v písmenu f) jsou přinejmenším u některých z dotčených vnitrozemských vod založena na mezinárodních úmluvách; hloubící práce na splavných vodních cestách a v přístavech podle písmena k) představují doplňkové činnosti;
 - osvobození od daně nebo její snížení u letadel a lodí podle písmena j) odráží podobná osvobození uplatňovaná pro účely DPH a souvisí s činnostmi, které využívají osvobození od daně podle čl. 14 odst. 1 písm. b) a c), jež jsou založena na mezinárodních úmluvách;
 - svítiplyn uvedený v písmenu l), který spadá do kódu KN 2705, je výrobek, který se vyskytuje především v ocelářském průmyslu jako vedlejší produkt používání paliv v metalurgických procesech. Z konzultací s členskými státy vyplynulo, že by zdanění tohoto produktu vytvořilo nepřiměřenou administrativní zátěž jak pro dotčené podniky, tak i pro správní orgány.
- *Pozměnit čl. 15 odst. 1 písm. h)* s cílem povolit daňové výhody v případě použití domácnostmi k topení bez ohledu na použitý zdroj energie, tj. zrušit vyloučení určitých zdrojů, jako je topný olej. Komise uznává, že členské státy mohou pokládat podobné daňové výhody za nezbytné, zastává však názor, že by se se všemi zdroji energie mělo zacházet stejně (viz čl. 1 bod 13 písm. a) podbod i) návrhu).

- *Pozměnit čl. 15 odst. 3*, který členským státům povoluje uplatňovat až nulovou úroveň zdanění na energetické produkty a elektřinu používané pro zemědělské a zahradnické práce, při chovu ryb a v lesnictví (viz čl. 1 bod 13 písm. b) návrhu). Toto ustanovení vede k rozdílům ve způsobu zacházení s jednotlivými odvětvími na vnitřním trhu, přičemž se bere zejména v úvahu, že zemědělství je jedním z důležitých odvětví, která jsou do velké míry ponechána mimo systém EU pro obchodování s emisemi. Pokud jde o všeobecné zdanění spotřeby energie, je nutno spojit uplatňování této možnosti s prvkem, který zajišťuje pokrok v oblasti energetické účinnosti. Pokud jde o zdanění v souvislosti s CO₂, zacházení s dotyčnými odvětvími je nutno sladit s pravidly vztahujícími se na průmyslová odvětví. Osvobození od daní souvisejících s CO₂ by se proto mělo uplatňovat pouze tehdy, je-li to nezbytné, aby se zamezilo riziku úniku uhlíku.
- *Pozměnit článek 5*, aby bylo zřejmé, že by se daňové rozlišení na základě kritérií uvedených v tomto článku nemělo vztahovat na zdanění v souvislosti s CO₂ (viz čl. 1 bod 5 návrhu). Možnost uplatňovat nižší úroveň zdanění na pohonné hmoty spotřebované vozidly taxislužby se v praxi používá pouze u motorové nafty. Na základě navrhovaných nových rámcových předpisů by tato možnost měla být zcela zrušena (i pro všeobecné zdanění spotřeby energie), jelikož již není slučitelná s cíli politik, které podporují alternativní paliva, jakož i politik podporujících alternativní nosiče energie a používání čistších vozidel v městské dopravě.
- *Pozměnit článek 16* za účelem zrušení možnosti, aby členské státy do roku 2023 mohly uplatňovat osvobození od daně nebo její snížení na biopaliva (viz čl. 1 bod 14 návrhu). Ve střednědobém horizontu nebude toto ustanovení nutné vzhledem k navrhovaným změnám obecných pravidel obsažených ve směrnici o zdanění energie, které dostatečně zohledňují zvláštnosti paliv, která sestávají zcela nebo částečně z biomasy či produktů vyrobených z biomasy (viz čl. 1 bod 1 návrhu). V případě zkapalněného plynu (LPG) a zemního plynu používaných jako pohonné hmoty již nejsou opodstatněné výhody v podobě nižších minimálních úrovní všeobecného zdanění spotřeby energie nebo možnosti osvobodit tyto energetické výrobky od daně na základě čl. 15 odst. 1 písm. i), zejména vzhledem k nutnosti zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energie na trhu. Tyto výhody by proto měly být do roku 2023 rovněž zrušeny (viz čl. 1 bod 13 písm. a) podbod i) návrhu).

10. Sladit směrnici 2003/96/ES se směrnicí Rady 2008/118/ES o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS¹¹ (viz čl. 1 bod 11 písm. a) podbod i), bod 17 a bod 18 návrhu týkající se článků 14, 20 a 21 směrnice o zdanění energie).

11. Aktualizovat seznam energetických produktů v čl. 2 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 směrnice 2003/96/ES s cílem zařadit určitá biopaliva a aktualizovat a modernizovat ustanovení týkající se sledování a pohybu ve směrnici 2008/118/ES. Ustanovení o sledování a pohybu obsažená ve směrnici 2008/118/ES by se měla mimoto vztahovat na výrobky kódu KN 3811 s přihlédnutím k riziku daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, které tyto výrobky představují (viz čl. 1 bod 2 písm. a) a bod 17 návrhu týkající se článků 2 a 20 směrnice o zdanění energie).

12. V čl. 2 odst. 5 směrnice 2003/96/ES uvést odkaz na platnou verzi kombinované nomenklatury. Ustanovení čl. 2 odst. 5 směrnice o zdanění energie by měla být mimoto

¹¹ Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.

uvedena do souladu s novým právním rámcem na základě SFEU po vstupu Lisabonské smlouvy v platnost (viz čl. 1 bod 2 písm. b) a bod 21 návrhu).

13. Zrušit články 18a a 18b, jelikož tato přechodná ustanovení směrnice o zdanění energie jsou zastaralá (viz článek 1 bod 16 návrhu).

14. Umožnit Španělsku a Francii, aby na některých částech svého území zavedly vyšší sazby všeobecného zdanění spotřeby energie v zájmu uznání dlouhodobého procesu decentralizace, který provádějí (viz čl. 1 bod 15 návrhu týkající se článku 18 směrnice o zdanění energie).

Vzhledem k zvláštní správní struktuře a v zájmu zjednodušení uplatňování finanční autonomie autonomních oblastí by mělo být Španělsku povoleno, aby uplatňovalo regionálně vyšší úroveň všeobecného zdanění spotřeby energie. Totéž platí pro Francii vzhledem k nutnosti posílit v procesu decentralizace finanční způsobilost správních oblastí. Je však třeba zajistit, aby bylo zachováno stejné zacházení s konkurenčními zdroji energie. Mimoto musí být zajištěno, že jakékoli rozlišování tohoto druhu nebrání řádnému fungování vnitřního trhu a neovlivňuje pohyb energetických produktů uvnitř EU.

Ostatní členské státy, které chtějí zavést podobný systém regionálního daňového rozlišení, musí Komisi požádat, aby předložila návrh na změnu směrnice o zdanění energie na základě článku 113 Smlouvy o fungování Evropské unie.

15. V zájmu zajištění volného pohybu a při současném dodržení bezpečnostních požadavků vztahujících se na užitková motorová vozidla a zvláštní kontejnery by definice běžné nádrže těchto vozidel v článku 24 směrnice 2003/96/ES měla být aktualizována, aby zohledňovala skutečnost, že palivové nádrže nejsou do užitkových vozidel vestavěny výhradně jejich výrobcem (viz čl. 1 bod 19 návrhu). Na tuto záležitost Komisi upozornila sdružení dopravních podniků, která poukázala na to, že některé členské státy provádějí s ohledem na tuto definici systematické kontroly a zdaňují pohonné hmoty v nádržích, které nespádají do její oblasti působnosti. Tato otázka byla s členskými státy projednána rovněž na nedávném zasedání Výboru pro spotřební daně, který dospěl k závěru, že jediným možným řešením tohoto problému je změna definice uvedené v článku 24.

16. Zavést povinnost pro Komisi, aby Radě každých pět let a poprvé do konce roku 2015 předložila zprávu o uplatňování směrnice o zdanění energie a případně návrh na její změnu (viz čl. 1 bod 21 návrhu). Zpráva Komise přezkoumá mimo jiné minimální úroveň zdanění v souvislosti s CO₂ na základě vývoje tržní ceny emisních povolenek v EU, dopad inovací a technologického vývoje (pokud jde o energetickou účinnost, využívání elektřiny v dopravě, používání alternativních paliv, jako jsou biopaliva a vodík, dopad zachycování a ukládání CO₂ atd.) a opodstatněnost osvobození od daně a jejího snížení podle této směrnice. Pokud jde o osvobození od daně a její snížení, zvláštní pozornost je třeba věnovat osvobození od daně v případě energetických produktů používaných v letecké a námořní přepravě (čl. 14 odst. 1 písm. b) a c) směrnice o zdanění energie) – s přihlédnutím k tomu, jak se s nimi zachází v systému EU ETS, a k výsledkům mezinárodních jednání v rámci IMO (Mezinárodní námořní organizace) o uplatňování světového tržního nástroje k internalizaci vnějších nákladů emisí CO₂ –, a rovněž věnovat pozornost osvobození pobřežní elektřiny od daně (navrhovaný čl. 14 odst. 4 směrnice o zdanění energie) a dopadu na domácnosti. Seznam odvětví nebo pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, bude pro účely článku 14a této směrnice v každém případě pravidelně revidován, zvláště s ohledem na dostupná nová zjištění (viz bod 2).

- **Právní základ**

Smlouva o fungování Evropské unie, zejména článek 133 uvedené smlouvy.

- **Zásada subsidiarity**

Návrh se týká oblasti, která spadá do sdílené pravomoci Unie a členských států. Použije se proto zásada subsidiarity. Článek 113 Smlouvy o fungování Evropské unie stanoví, že Rada přijme ustanovení k harmonizaci právních předpisů týkajících se spotřebních daní v rozsahu, v jakém je tato harmonizace nezbytná pro vytvoření a fungování vnitřního trhu.

Revizi směrnice o zdanění energie a její načasování je nutno posoudit v širším rámci programu EU v oblasti energetiky a změny klimatu. EU v současnosti vypracovává rámcové právní předpisy, které by měly umožnit dosažení ambiciózních cílů stanovených pro rok 2020. Většího přiblížení směrnice o zdanění energie těmto cílům lze dosáhnout pouze prostřednictvím aktu pozměňujícího směrnici o zdanění energie, který přijme Unie.

- **Zásada proporcionality**

Návrh je v souladu se zásadou proporcionality z těchto důvodů:

Cílů tohoto přezkumu lze nejlépe dosáhnout změnou stávající směrnice za výše uvedeným účelem. Návrh se týká především některých podstatných prvků směrnice: struktury daní a vztahu mezi příslušným daňovým zacházením s jednotlivými zdroji energie.

Návrh je ve všech ohledech omezen na to, co je nezbytné k dosažení sledovaných cílů.

- **Volba nástrojů**

Navrhované nástroje: směrnice. V této oblasti, na niž se již vztahuje stávající směrnice, by členské státy měly mít i nadále významnou míru pružnosti, jak bylo objasněno výše. Jiné prostředky než směrnice, kterou se mění směrnice 2003/96/ES, by proto nebyly přiměřené.

4. ROZPOČTOVÉ DŮSLEDKY

Návrh nemá žádné důsledky pro rozpočet Unie.

Návrh

SMĚRNICE RADY,

kteřou se mění směrnice 2003/96/ES, kteřou se mění struktura rámcových předpisů Společenství o zdanění energetických produktů a elektřiny

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise¹²,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu¹³,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹⁴,

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Směrnice Rady 2003/96/ES¹⁵ byla přijata s cílem zajistit řádné fungování vnitřního trhu, pokud jde o zdanění energetických produktů a elektřiny. V souladu s článkem 6 Smlouvy byly do ustanovení zmíněné směrnice začleněny požadavky týkající se ochrany životního prostředí, zejména na základě Kjótského protokolu.
- (2) Je nezbytné zajistit, aby vnitřní trh fungoval i nadále řádně v rámci nových požadavků týkajících se omezení změny klimatu, používání obnovitelných zdrojů energie a úspor energie, jak byly schváleny v závěrečích předsednictví Evropské rady na zasedáních ve dnech 8. a 9. března 2007 a 11. a 12. prosince 2008.
- (3) Zdanění v souvislosti s emisemi CO₂ může být pro členské státy nákladově efektivním způsobem, jak dosáhnout snížení emisí skleníkových plynů, které je nezbytné podle rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady 406/2009/ES ze dne 23. dubna 2009 o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Společenství v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020¹⁶, pokud jde o zdroje, na něž se nevztahuje systém Unie podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování

¹² Úř. věst. C , , s. .

¹³ Úř. věst. C , , s. .

¹⁴ Úř. věst. C , , s. .

¹⁵ Úř. věst. L 283, 31.10.2003, s. 51.

¹⁶ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 136.

s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES¹⁷. Vzhledem k možné úloze zdanění v souvislosti s CO₂ vyžaduje řádné fungování vnitřního trhu společná pravidla týkající se tohoto zdanění.

- (4) Členské státy by však měly mít stejně jako dosud možnost využívat zdanění energie u paliv, pohonných hmot a elektřiny pro různé účely, které nesouvisí nutně nebo konkrétně či výhradně se snižováním emisí skleníkových plynů.
- (5) Je proto nutno přijmout ustanovení o zdanění energie, které sestává ze dvou prvků, a to ze zdanění v souvislosti s CO₂ a z všeobecného zdanění spotřeby energie. S cílem přizpůsobit zdanění energie fungování systému Unie podle směrnice 2003/87/ES by členské státy měly výslovně rozlišovat mezi těmito dvěma prvky. To umožní rovněž rozdílné zacházení s palivy, která sestávají z biomasy nebo jsou vyrobena z biomasy.
- (6) Každý z těchto prvků musí být vypočítán na základě objektivních kritérií, která umožňují stejné zacházení s jednotlivými zdroji energie. Pro účely zdanění v souvislosti s CO₂ by se mělo přihlížet k emisím CO₂ způsobeným používáním jednotlivých dotčených energetických produktů, a to podle referenčních emisních faktorů CO₂ stanovených v rozhodnutí Komise 2007/589/ES ze dne 18. července 2007, kterým se stanoví pokyny pro monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES¹⁸. Pro účely všeobecného zdanění spotřeby energie by se mělo přihlížet k energetickému obsahu jednotlivých energetických produktů a elektřiny, jak je uveden ve směrnici Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS¹⁹. V této souvislosti je nutno vzít v úvahu ekologické přínosy biomasy nebo produktů vyrobených z biomasy. Tyto produkty by měly být zdaněny na základě emisních faktorů CO₂ stanovených v rozhodnutí 2007/589/ES pro biomasu nebo produkty vyrobené z biomasy a jejich energetického obsahu uvedeného v příloze III směrnice 2009/28/ES. Zdaleka nejdůležitější dotčenou kategorií jsou biopaliva a biokapaliny definované v čl. 2 písm. h) a i) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů²⁰. Jelikož ekologické přínosy těchto produktů se liší v závislosti na tom, zda splňují kritéria udržitelnosti stanovená v článku 17 uvedené směrnice, měly by se konkrétní referenční hodnoty pro biomasu a produkty vyrobené z biomasy použít pouze tehdy, jsou-li tato kritéria splněna.
- (7) Zdanění v souvislosti s CO₂ by mělo být přizpůsobeno fungování směrnice 2003/87/ES, aby ji účinně doplňovalo. Toto zdanění by se mělo uplatňovat na všechna použití energetických produktů způsobujících emise CO₂ (včetně použití pro jiné účely než topení) v zařízeních ve smyslu zmíněné směrnice, pokud se na dotyčné zařízení nevztahuje systém pro obchodování s emisemi podle uvedené směrnice. Jelikož by však kumulativní uplatňování obou nástrojů neumožnilo další snižování emisí pod úroveň, které již bylo dosaženo prostřednictvím samotného systému pro obchodování s emisemi, nýbrž by pouze zvýšilo celkové náklady na toto snižování, nemělo by se

¹⁷ Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

¹⁸ Úř. věst. L 229, 31.8.2007, s. 1.

¹⁹ Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.

²⁰ Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

zdanění v souvislosti s CO₂ vztahovat na spotřebu v zařízeních, na něž se vztahuje systém Unie podle uvedené směrnice.

- (8) V zájmu daňové neutrality by u každého prvku zdanění energie měly platit stejné minimální úrovně zdanění pro všechny energetické produkty spotřebovávané pro dané použití. Jsou-li předepsány stejné minimální úrovně zdanění, měly by členské státy též z důvodu daňové neutrality zajistit stejné úrovně vnitrostátního zdanění všech dotčených produktů. V případě potřeby je nutno stanovit přechodná období za účelem vyrovnání těchto úrovní.
- (9) Minimální úrovně zdanění v souvislosti s CO₂ by měly být určeny na základě vnitrostátních cílů členských států, které byly stanoveny v rozhodnutí 406/2009/ES o úsilí členských států snížit emise skleníkových plynů, aby byly splněny závazky Unie v oblasti snížení emisí skleníkových plynů do roku 2020. Jelikož zmíněné rozhodnutí uznává, že by úsilí o snižování emisí skleníkových plynů mělo být mezi členské státy rozděleno spravedlivě, je nutno pro určité členské státy stanovit přechodná období.
- (10) Minimální úrovně všeobecného zdanění spotřeby energie by měly být obecně vypracovány na základě stávajících minimálních úrovní zdanění. To rovněž znamená, že by minimální úroveň všeobecného zdanění spotřeby energie vztahující se na pohonné hmoty měla zůstat vyšší než u paliv.
- (11) Je třeba zajistit, aby minimální úrovně zdanění zachovaly zamýšlené účinky. Jelikož zdanění v souvislosti s CO₂ doplňuje fungování směrnice 2003/87/ES, musí být tržní cena emisních povolenek pečlivě sledována v rámci pravidelného přezkumu směrnice, který provádí Komise. Minimální úrovně všeobecného zdanění spotřeby energie by měly být v pravidelných intervalech automaticky sladěny s cílem zohlednit vývoj jejich reálné hodnoty v zájmu zachování stávající úrovně harmonizace sazeb; k snížení nestability plynoucí z cen energií a potravin by mělo být toto sladění provedeno na základě změn harmonizovaného indexu spotřebitelských cen v Unii bez energií a nezpracovaných potravin, jak je zveřejňován Eurostatem.
- (12) V oblasti pohonných hmot vytváří příznivější minimální úroveň zdanění plynového oleje, což je výrobek původně zavedený k použití z větší části pro obchodní účely, a tudíž tradičně zdaněný na nižší úrovni, narušující účinek ve vztahu k benzínu, jeho hlavnímu konkurenčnímu palivu. Článek 7 směrnice 2003/96/ES proto stanoví první kroky k postupnému sladění na minimální úroveň zdanění vztahující se na benzín. Je nutné toto sladění dokončit a postupně přejít k situaci, kdy jsou plynový olej a benzín zdaňovány ve stejné výši.
- (13) Pokud jde o možnost, aby členské státy uplatňovaly na používání plynového oleje jako pohonné hmoty k obchodním účelům nižší úroveň zdanění než u použití k neobchodním účelům, zdá se, že toto ustanovení již není slučitelné s požadavkem na zvýšení energetické účinnosti a nutností zabývat se rostoucím dopadem dopravy na životní prostředí, a mělo by být proto zrušeno. Ustanovení čl. 9 odst. 2 směrnice 2003/96/ES povoluje určitým členským státům uplatňovat na topný olej nižší sazbu. Toto ustanovení již není slučitelné s řádným fungováním vnitřního trhu a širšími cíli Smlouvy. Mělo by být proto zrušeno.

- (14) Je nutno omezit možné dopady zdanění v souvislosti s CO₂ na náklady odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku ve smyslu čl. 10a odst. 13 směrnice 2003/87/ES. V souladu s tím je vhodné stanovit odpovídající přechodná opatření, která by však měla rovněž zachovat environmentální účinnost zdanění v souvislosti s CO₂.
- (15) Článek 5 směrnice 2003/96/ES povoluje uplatňování rozlišených sazeb daně v určitých případech. V zájmu zajištění konzistentnosti signálu o ceně CO₂ by však měla být možnost členských států uplatňovat rozlišené vnitrostátní sazby omezena na všeobecné zdanění spotřeby energie. Možnost uplatňovat nižší úroveň zdanění na pohonné hmoty používané vozidly taxislužby již není slučitelná s cílem politik podporujících alternativní paliva a nosiče energie a používání čistších vozidel v městské dopravě, a měla by být tudíž zrušena.
- (16) Pravidla týkající se nepovinného snížení daně a osvobození od daně obsažená v článku 15 směrnice 2003/96/ES by měla být upravena na základě získaných zkušeností a nového rámce vytvořeného touto směrnicí. Možnost, aby členské státy uplatňovaly tato nepovinná snížení daně a osvobození od daně, by měla být pokud možno omezena na všeobecné zdanění spotřeby energie s cílem zavést úplný a jednotný signál o ceně CO₂ mimo systém Unie pro obchodování s emisemi.
- (17) Osvobození od daně nebo její snížení ve prospěch domácností a dobročinných organizací může být součástí sociálních opatření stanovených členskými státy. Možnost uplatňovat takováto osvobození od daně nebo její snížení by měla být z důvodu rovného zacházení s jednotlivými zdroji energie rozšířena na všechny energetické produkty používané jako palivo a na elektřinu. S cílem zajistit, aby byl jejich dopad na vnitřní trh omezený, by se tato osvobození od daně a její snížení měla uplatňovat pouze na neobchodní činnosti.
- (18) V případě zkapalněného plynu (LPG) a zemního plynu používaných jako pohonné hmoty již nejsou opodstatněné výhody v podobě nižších minimálních úrovní všeobecného zdanění spotřeby energie nebo možnosti osvobodit tyto energetické produkty od daně, zejména na základě nutnosti zvýšit podíl obnovitelných zdrojů energie na trhu, a měly by být proto ve střednědobém horizontu zrušeny.
- (19) Směrnice 2003/96/ES ukládá členským státům povinnost osvobodit od daně palivo používané pro plavbu ve vodách Společenství a rovněž elektřinu vyráběnou na palubě plavidel, včetně plavidel v kotvištích přístavů. Členské státy však mohou toto příznivé daňové zacházení rozšířit na vnitrozemské vody. V některých přístavech existuje čistší alternativa spočívající v používání pobřežní elektřiny, která je však předmětem daně. S cílem stanovit první pobídku pro rozvoj a uplatňování této technologie by až do přijetí ucelenějšího rámce v této záležitosti měly členské státy osvobodit používání pobřežní elektřiny plavidly v kotvištích přístavů od daně z energie. Toto osvobození od daně by mělo platit po dobu, která je dostatečně dlouhá, aby provozovatele přístavů neodradila od uskutečnění potřebných investic, současně by však měla být časově omezená tak, že její úplné či částečné zachování je podmíněno novým rozhodnutím, které bude přijato ve vhodné době.
- (20) Ustanovení čl. 15 odst. 3 směrnice 2003/96/ES členským státům umožňuje uplatňovat na zemědělské a zahradnické práce, při chovu ryb a v lesnictví nejen ustanovení vztahující se obecně na použití pro obchodní účely, nýbrž rovněž až nulovou úroveň

zdanění. Při přezkumu této možnosti bylo zjištěno, že pokud jde o všeobecné zdanění spotřeby energie, je tato možnost v rozporu s širšími cíli politiky Unie, není-li spojena s prvkem, který zajišťuje pokrok v oblasti energetické účinnosti. Pokud jde o zdanění v souvislosti s CO₂, zacházení s dotčenými odvětvími by mělo být sladěno s pravidly vztahujícími se na průmyslová odvětví.

- (21) Obecná pravidla zavedená touto směrnicí přihlížejí ke zvláštnostem paliv sestávajících z biomasy nebo vyrobených z biomasy, která splňují kritéria udržitelnosti stanovená v článku 17 směrnice 2009/28/ES, pokud jde o jejich příspěvek k bilanci CO₂ i jejich nižší energetický obsah na jednotku množství v porovnání s některými konkurenčními fosilními palivy. Ustanovení ve směrnici 2003/96/ES, která u těchto paliv povoluje snížení daně nebo osvobození od daně, by proto měla být ve střednědobém horizontu zrušena. Prozatím by mělo být zajištěno, aby použití těchto ustanovení odpovídalo obecným pravidlům zavedeným touto směrnicí. Na biopaliva a biokapaliny definované v čl. 2 písm. h) a i) směrnice 2009/28/ES by tak mělo být možné využít dodatečné daňové výhody uplatňované členskými státy, pouze pokud splňují kritéria udržitelnosti stanovená v článku 17 uvedené směrnice.
- (22) Při neexistenci dalekosáhlejší harmonizace v oblasti paliv používaných k obchodním účelům by členské státy s úrovněmi zdanění vyššími než minimální úroveň předepsané v této oblasti měly mít možnost i nadále uplatňovat určitá snížení daně. Použitelné podmínky by měly rozlišovat mezi všeobecným zdaněním spotřeby energie a zdaněním v souvislosti s CO₂, jelikož tyto dva prvky sledují různé cíle. Je nutné rovněž objasnit, že odkazy na režimy obchodovatelných licencí v článku 17 směrnice 2003/96/ES nezahrnují systém Unie podle směrnice 2003/87/ES.
- (23) Vzhledem k zvláštní správní struktuře by za určitých podmínek měly mít Španělsko a Francie možnost uplatňovat na energetické produkty a elektřinu regionálně vyšší úroveň všeobecného zdanění spotřeby energie.
- (24) Směrnicí 2003/96/ES je nutno sladit se směrnicí Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS²¹.
- (25) Seznam energetických produktů v čl. 2 odst. 1 a čl. 20 odst. 1 směrnice 2003/96/ES je nutno aktualizovat, aby zahrnoval určitá biopaliva, s cílem zajistit jednotné a standardizované zacházení s těmito biopalivy a v čl. 2 odst. 5 směrnice 2003/96/ES by měl být uveden odkaz na platnou verzi kombinované nomenklatury. S přihlédnutím k riziku daňových úniků, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu by se na výrobky kódu KN 3811 měla vztahovat ustanovení směrnice 2008/118/ES týkající se sledování a pohybu.
- (26) V zájmu zajištění volného pohybu a při současném dodržení bezpečnostních požadavků vztahujících se na užitková motorová vozidla a zvláštní kontejnery by měla být definice běžné nádrže těchto vozidel uvedená v článku 24 směrnice 2003/96/ES aktualizována, aby zohledňovala skutečnost, že palivové nádrže nejsou do užitkových vozidel vestavěny výhradně jejich výrobcem.

²¹ Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.

- (27) Jelikož jsou určitá přechodná ustanovení směrnice 2003/96/ES zastaralá, měla by být zrušena.
- (28) Komise by měla každých pět let a poprvé do konce roku 2015 předložit Radě zprávu o uplatňování této směrnice, přičemž přezkoumá zejména minimální úroveň zdanění v souvislosti s CO₂ na základě vývoje tržní ceny emisních povolenek v EU, dopad inovací a technologického vývoje a opodstatněnost osvobození od daně a jejího snížení podle této směrnice, a to též pro paliva používaná pro účely letecké a námořní dopravy. Seznam odvětví nebo pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, bude pravidelně revidován, zvláště s ohledem na dostupná nová zjištění.
- (29) Je vhodné pozměnit určitá ustanovení směrnice 2003/96/ES týkající se prováděcích pravomocí s cílem zajistit soudržnost s ustanoveními, která byla zavedena Smlouvou o fungování Evropské unie. To je nutno provést udělením přenesených pravomocí Komisi.
- (30) Komise by měla být zmocněna k přijímání aktů v přenesené pravomoci podle článku 290 Smlouvy o fungování Evropské unie za účelem aktualizace kódů kombinované nomenklatury u výrobků, na něž se odkazuje ve směrnici 2003/96/ES, a odkazu na platnou kombinovanou nomenklaturu. Je nezbytné přenést pravomoci na Komisi na dobu neurčitou, aby bylo možné v případě potřeby pravidla upravit.
- (31) Jelikož cílů plánovaného opatření, zejména zajištění řádného fungování vnitřního trhu v rámci nových požadavků v oblasti energetiky a životního prostředí, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.
- (32) Směrnice 2003/96/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Směrnice 2003/96/ES se mění takto:

- 1) Článek 1 se nahrazuje tímto:

„Článek 1

1. Členské státy zdaní energetické produkty a elektřinu v souladu s touto směrnicí.
2. Členské státy rozlišují mezi zdaněním v souvislosti s CO₂ a všeobecným zdaněním spotřeby energie.

Zdanění v souvislosti s CO₂ se vypočítává v EUR/t emisí CO₂, a to na základě referenčních emisních faktorů CO₂ stanovených v bodě 11 přílohy I rozhodnutí Komise 2007/589/ES ze dne 18. července 2007, kterým se stanoví pokyny pro

monitorování a vykazování emisí skleníkových plynů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES(*). Emisní faktory CO₂ uvedené v tomto rozhodnutí pro biomasu nebo produkty vyrobené z biomasy platí v případě biopaliv a biokapalin definovaných v čl. 2 písm. h) a i) směrnice 2009/28/ES pouze tehdy, splňuje-li dotyčný produkt kritéria udržitelnosti stanovená v článku 17 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/28/ES ze dne 23. dubna 2009 o podpoře využívání energie z obnovitelných zdrojů(**). Pokud biopaliva a biokapaliny tato kritéria nesplňují, použijí členské státy referenční emisní faktor CO₂ pro obdobné palivo nebo pohonnou hmotu, pro něž jsou minimální úrovně zdanění stanoveny v této směrnici.

Všeobecné zdanění energie se vypočítává v EUR/GJ na základě výhřevnosti energetických produktů a elektřiny stanovené v příloze II směrnice Evropského parlamentu a Rady 2006/32/ES ze dne 5. dubna 2006 o energetické účinnosti u konečného uživatele a o energetických službách a o zrušení směrnice Rady 93/76/EHS(***). V případě biomasy nebo produktů vyrobených z biomasy jsou referenčními hodnotami hodnoty stanovené v příloze III směrnice 2009/28/ES. V případě biopaliv a biokapalin definovaných v čl. 2 písm. h) a i) směrnice 2009/28/ES se však tyto referenční hodnoty použijí pouze tehdy, splňuje-li produkt kritéria udržitelnosti stanovená v článku 17 uvedené směrnice. V takovém případě se použijí jak na pohonné hmoty, tak na paliva. Pokud biopaliva a biokapaliny uvedené kritéria nesplňují, použijí členské státy referenční hodnoty pro obdobné palivo nebo pohonnou hmotu, pro něž jsou minimální úrovně zdanění stanoveny v této směrnici.

Pokud směrnice 2006/32/ES, rozhodnutí 2007/589/ES nebo případně směrnice 2009/28/ES neobsahují pro dotyčný produkt emisní faktor a/nebo výhřevnost, přihlídnou členské státy k příslušným dostupným informacím o jeho emisním faktoru CO₂ a/nebo výhřevnosti.

Pro účely této směrnice se „biomasou“ rozumí biologicky rozložitelná část výrobků, odpadů a zbytků biologického původu ze zemědělství (včetně rostlinných a živočišných látek), lesnictví a souvisejících odvětví, včetně rybolovu a akvakultury, jakož i biologicky rozložitelná část průmyslového a obecního odpadu.

3. Pokud část energetického produktu sestává z biomasy nebo produktů vyrobených z biomasy, určí se emisní faktory CO₂ a výhřevnost pro tuto část v souladu s odstavcem 2 bez ohledu na kód KN, do něhož spadá celý energetický produkt.
4. Není-li stanoveno jinak, vztahují se ustanovení této směrnice na zdanění v souvislosti s CO₂ i na všeobecné zdanění spotřeby energie.

(*) Úř. věst. L 229, 31.8.2007, s. 1.

(**) Úř. věst. L 140, 5.6.2009, s. 16.

(***) Úř. věst. L 114, 27.4.2006, s. 64.“

- 2) Článek 2 se mění takto:
 - a) Odstavec 1 se mění takto:
 - i) písmeno h) se nahrazuje tímto:

- „h) kódů KN 2909 19 10 a 3824 90 91;“;
- ii) doplňují se nová písmena i) a j), která znějí:
- „i) kódů KN 2207, 2208 90 91 a 2208 90 99, pokud mají být použity jako palivo nebo pohonná hmota a jsou denaturovány podle čl. 27 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 92/83/ES;
- j) kódů KN 2909 19 90, 3823 19 90 a 3824 90 97, pokud mají být použity jako palivo nebo pohonná hmota.“

b) Odstavce 3, 4 a 5 se nahrazují tímto:

„3. Pokud jsou určeny k použití, nabízeny k prodeji nebo používány jako pohonná hmota nebo palivo, zdaňují se energetické produkty jiné než produkty, pro které jsou minimální úrovně zdanění stanoveny v této směrnici, podle účelu použití sazbami v téže výši jako sazby pro obdobné palivo nebo pohonnou hmotu, které jsou vypočítány v souladu s čl. 1 odst. 2 a 3.

Pokud jsou určeny k použití, nabízeny k prodeji nebo používány jako pohonná hmota, zdaňují se výrobky jiné než energetické produkty sazbami v téže výši jako sazby pro obdobnou pohonnou hmotu, které jsou vypočítány v souladu s čl. 1 odst. 2 a 3.

Příspěvky nebo nastavovací plnivo do pohonných hmot vyjma vody se zdaňují sazbami ve stejné výši jako sazby pro obdobnou pohonnou hmotu.

Uhlovodíky s výjimkou uhlovodíků uvedených v odstavci 1, které jsou určeny k použití, nabízeny k prodeji nebo použity k topení, se zdaňují sazbami ve stejné výši jako sazby pro obdobný energetický produkt v souladu s čl. 1 odst. 2 a 3. Tento pododstavec se nevztahuje na rašelinu.

4. Zdanění v souvislosti s CO₂ se s výhradou čl. 14 odst. 1 písm. d) této směrnice vztahuje na použití energetických produktů vedoucí k emisím oxidu uhličitého ze zařízení definovaných v čl. 3 písm. e) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES ze dne 13. října 2003 o vytvoření systému pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů ve Společenství a o změně směrnice Rady 96/61/ES(*), a to bez ohledu na skutečnost, zda tato zařízení dosahují prahových hodnot uvedených v příloze I zmíněné směrnice.

Jsou-li energetické produkty podle prvního pododstavce použity pro jiné účely než jako pohonná hmota, zachází se s nimi pro účely této směrnice jako s palivem.

5. Kódy kombinované nomenklatury uvedené v této směrnici odkazují na kódy podle nařízení Komise (ES) č. 861/2010 ze dne 5. října 2010, kterým se mění příloha I nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku(**).

Je-li nařízení uvedené v prvním pododstavci nahrazeno, nebo pokud si změna kombinované nomenklatury vyžádá změnu kódů uvedených v této směrnici, přijme Komise v souladu s článkem 27 a s výhradou podmínek uvedených v člancích 27a a 27b akt v přenesené pravomoci za účelem změny kódů kombinované nomenklatury

pro výrobky uvedené v této směrnici nebo za účelem změny odkazu uvedeného v prvním pododstavci v zájmu jeho sladění s platnou verzí kombinované nomenklatury.

Tento akt v přenesené pravomoci nesmí vést k žádným změnám minimálních daňových sazeb uplatňovaných podle této směrnice nebo k zařazení či vyřazení jakýchkoli energetických produktů nebo elektřiny.

(*) Úř. věst. L 275, 25.10.2003, s. 32.

(**) Úř. věst. L 284, 29.10.2010, s. 1.“

c) Doplňuje se nový odstavec 6, který zní:

„6. Pro účely odst. 1 písm. a), d), i) a j) tohoto článku a čl. 20 odst. 1 písm. a), g), i) a j) se výrobky určené k dodávkám považují za výrobky, které mají být použity jako palivo nebo pohonná hmota, pokud si je dodavatel vědom nebo si měl být přiměřeně vědom toho, že příjemce zamýšlí použít tyto výrobky jako palivo nebo pohonnou hmotu. Produkty uvedené v odst. 1 písm. a) tohoto článku a v čl. 20 odst. 1 písm. a) se nepovažují za výrobky, které mají být použity jako palivo nebo pohonná hmota, jsou-li dodány výrobcí zboží uvedeného v odst. 1 písm. h) tohoto článku a v čl. 20 odst. 1 písm. h).“

3) Článek 3 se nahrazuje tímto:

„Článek 3

Aniž je dotčen čl. 2 odst. 4, tato směrnice se nevztahuje na:

- a) zdanění tepla na výstupu a zdanění výrobků kódů KN 4401 a 4402;
- b) následující použití energetických produktů a elektřiny:
 - energetické produkty používané pro jiné účely než jako pohonné hmoty nebo paliva,
 - dvojí použití energetických produktů.

Energetický produkt má dvojí použití, pokud se používá jednak jako palivo, a jednak pro jiné účely než jako pohonná hmota nebo palivo. Za dvojí použití se považuje i použití energetických produktů pro chemickou redukci a v elektrolytických a metalurgických procesech,

- elektřina používaná zejména pro účely chemické redukce a v elektrolytických a metalurgických procesech,
- mineralogické postupy.

„Mineralogickými postupy“ se rozumí postupy zařazené nomenklaturou NACE pod kód DI 23 „výroba ostatních nekovových minerálních výrobků“ podle nařízení

Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1893/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se zavádí statistická klasifikace ekonomických činností NACE Revize 2 a kterým se mění nařízení Rady (EHS) č. 3037/90 a některá nařízení ES o specifických statistických oblastech(*)).

Na energetické produkty používané podle prvního pododstavce písm. b) tohoto článku se však vztahuje článek 20.

(*) Úř. věst. L 393, 30.12.2006, s. 1.“

4) Článek 4 se mění takto:

a) Odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Pro účely této směrnice se „úrovň zdanění“ rozumí celková výše všech nepřímých daní (s výjimkou daně z přidané hodnoty, dále jen „DPH“), která se vypočítává:

- a) pro účely zdanění v souvislosti s CO₂ podle čl. 1 odst. 2 druhého pododstavce v době propuštění pro domácí spotřebu;
- b) pro účely všeobecného zdanění spotřeby energie podle čl. 1 odst. 2 třetího pododstavce v době propuštění pro domácí spotřebu.“

b) Doplnují se nové odstavce 3 a 4, které znějí:

„3. Aniž jsou dotčeny osvobození od daně, rozlišené sazby daně a její snížení podle této směrnice, členské státy zajistí, že pokud jsou pro dané použití stanoveny v příloze I stejné minimální úrovně zdanění, jsou pro výrobky spotřebované pro toto použití stanoveny stejné úrovně zdanění. Aniž je dotčen čl. 15 odst. 1 písm. i), pro pohonné hmoty uvedené v tabulce A přílohy I toto platí ode dne 1. ledna 2023.

Pro účely prvního pododstavce se každé použití, pro něž je v tabulkách A, B respektive C v příloze I stanovena minimální úroveň zdanění, pokládá za jedno použití.

4. Minimální úrovně všeobecného zdanění spotřeby energie stanovené v této směrnici jsou upravovány co tři roky počínaje od 1. července 2016 s cílem zohlednit změny v harmonizovaném indexu spotřebitelských cen bez energií a nezpracovaných potravin, jak je zveřejňován Eurostatem. Komise zveřejní výsledné minimální úrovně zdanění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Minimální úrovně jsou upravovány automaticky zvýšením nebo snížením základní částky v eurech o procentní změnu tohoto indexu za tři předchozí kalendářní roky. Je-li procentní změna od poslední úpravy nižší než 0,5 %, úprava se neprovádí.“

5) Článek 5 se mění takto:

a) Úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou pod finanční kontrolou uplatňovat rozlišené sazby všeobecného zdanění spotřeby energie, pokud tyto sazby nejsou nižší než minimální úroveň zdanění předepsané touto směrnicí, a to v následujících případech:“

b) Třetí odrážka se nahrazuje tímto:

„– pro následující použití: místní veřejná osobní doprava (kromě taxislužby), odvoz odpadů, ozbrojené síly a veřejná správa, zdravotně postižené osoby, vozidla záchranné služby;“

6) Článek 7 se nahrazuje tímto:

„Článek 7

Od 1. ledna 2013, od 1. ledna 2015 a od 1. ledna 2018 se minimální úroveň zdanění platné pro pohonné hmoty stanoví podle tabulky A v příloze I.“

7) V článku 8 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Od 1. ledna 2013 se minimální úroveň zdanění platné pro výrobky používané jako pohonná hmota pro účely uvedené v odstavci 2 tohoto článku stanoví podle tabulky B v příloze I.“

8) Článek 9 se nahrazuje tímto:

„Článek 9

Od 1. ledna 2013 se minimální úroveň zdanění platné pro paliva stanoví podle tabulky C v příloze I.“

9) Článek 10 se nahrazuje tímto:

„Článek 10

Od 1. ledna 2013 se minimální úroveň zdanění platné pro elektřinu stanoví podle tabulky D v příloze I.“

10) V článku 12 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Jsou-li použity jednotky objemu, měří se objem při teplotě 15 °C.“

11) Článek 14 se mění takto:

a) Odstavec 1 se mění takto:

i) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Kromě obecných ustanovení obsažených ve směrnici Rady 2008/118/ES ze dne 16. prosince 2008 o obecné úpravě spotřebních daní a o zrušení směrnice 92/12/EHS(*), která se týkají osvobození od daně určitých způsobů použití výrobků, které jsou předmětem daně, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Unie, osvobodí členské státy za podmínek, které samy stanoví za účelem správného a jednoznačného

uplatnění takových osvobození od daně a předcházení daňovým únikům, vyhýbání se daňovým povinnostem nebo zneužití daňového režimu, od zdanění tyto výrobky:

(*) Úř. věst. L 9, 14.1.2009, s. 12.“;

ii) v písmenu a) se druhá věta nahrazuje tímto:

„Členské státy však mohou z důvodu ochrany životního prostředí, jiného než je snižování emisí CO₂, podrobit tyto výrobky zdanění, aniž by musely dodržovat minimální úroveň zdanění stanovené v této směrnici.“;

iii) doplňují se nová písmena d) a e), která znějí:

„d) s ohledem na zdanění v souvislosti s CO₂ energetické produkty používané pro činnosti, na něž se vztahuje systém Unie ve smyslu směrnice 2003/87/ES a které nejsou vyloučeny z tohoto systému;

e) do 31. prosince 2020 elektřinu dodávanou přímo plavidlům v kotvištích přístavů.“

b) Doplňuje se nový odstavec 3, který zní:

„3. V případě použití uvedených v odst. 1 písm. a) s výjimkou použití k výrobě elektřiny na palubě plavidel se osvobození týká pouze všeobecného zdanění spotřeby energie.“

12) Vkládá se nový článek 14a:

„Článek 14a

1. Do 31. prosince 2020 poskytnou členské státy daňovou úlevu týkající se zdanění v souvislosti s CO₂ na používání energetických výrobků v zařízeních, která patří do odvětví či pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku.
2. Výše daňové úlevy odpovídá mediánu roční spotřeby energetických produktů vyjádřené v gigajoulech (GJ) v zařízení během referenčního období pro jiné účely, než je uvedeno v článku 7, vynásobenému koeficientem 0,00561 a minimální úrovní zdanění v souvislosti s CO₂, jak je stanovena v tabulce C v příloze I. Referenčním obdobím uvedeným v první větě tohoto odstavce je období od 1. ledna 2005 do 31. prosince 2008, nebo období od 1. ledna 2009 do 31. prosince 2010. Výše daňové úlevy nepřesáhne daň související s emisemi CO₂ uloženou na používání energetických produktů v zařízení během dotyčného období.
3. U zařízení, která nebyla v referenčním období v provozu, založí členské státy výši daňové úlevy na instalované kapacitě zařízení vynásobené koeficientem průměrného využití kapacity podle metodiky stanovené v rozhodnutí Komise XXX, kterým se stanoví přechodná pravidla harmonizovaného přidělování bezplatných povolenek na emise platná v celé Unii podle článku 10a směrnice 2003/87/ES(*).

4. Pokud členský stát uplatňuje úroveň zdanění v souvislosti s CO₂, která překračuje minimální úroveň předepsanou touto směrnicí, může pro účely stanovení výše daňové úlevy podle odstavce 2 přihlídnout k úrovni zdanění v souvislosti s CO₂ až do výše vnitrostátní úrovně.
5. Pro účely odstavců 1 až 4 jsou „odvětvími nebo pododvětvími, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku“ odvětví nebo pododvětví, která byla jako taková určena na základě čl. 10a odst. 13 směrnice 2003/87/ES.

(*) Úř. věst. L “

13) Článek 15 se mění takto:

a) Odstavec 1 se mění takto:

i) písmena h) a i) se nahrazují tímto:

„h) energetické produkty používané jako palivo a elektřinu, pokud jsou používány domácnostmi a/nebo organizacemi, které dotyčný členský stát považuje za dobročinné. V případě těchto dobročinných organizací mohou členské státy omezit osvobození od daně nebo její snížení na použití pro neobchodní činnosti. Pokud dochází ke smíšenému používání, uplatňuje se zdanění úměrně ke každému typu použití. Pokud je některý typ používání zanedbatelný, může se považovat za nulový;

i) do 1. ledna 2023 zemní plyn a zkapalnělý plyn (LPG) používané jako pohonné hmoty;“;

ii) vkládá se nový pododstavec, který zní:

„Písmena a) až e) a g) se vztahují pouze na všeobecné zdanění spotřeby energie.“

b) Odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členské státy mohou uplatňovat až nulovou úroveň všeobecného zdanění spotřeby energie na spotřebu energetických produktů a elektřiny používaných pro zemědělské a zahradnické práce, při chovu ryb a v lesnictví. Příjemci podléhají opatřením, jež musí vést k vyšší energetické účinnosti, která obecně odpovídá energetické účinnosti, jíž by bylo dosaženo, pokud by byly dodrženy běžné minimální sazby Unie.“

14) Článek 16 se mění takto:

a) Odstavec 1 se mění takto:

i) úvodní věta se nahrazuje tímto:

„Aniž je dotčen odstavec 5 tohoto článku, mohou členské státy do 1. ledna 2023 uplatňovat pod finanční kontrolou osvobození od daně nebo sníženou sazbu všeobecného zdanění spotřeby energie na výrobky podléhající dani uvedené v článku 2 této směrnice, pokud jsou tyto výrobky složeny z jednoho nebo více následujících výrobků či obsahují jeden nebo více

následujících výrobků a pokud v případě biopaliv a biokapalin definovaných v čl. 2 písm. h) a i) směrnice 2009/28/ES tyto výrobky splňují kritéria udržitelnosti stanovená v článku 17 uvedené směrnice:

ii) třetí pododstavec se zrušuje.

b) Odstavce 4, 6 a 8 se zrušují.

14) Články 17 a 18 se nahrazují tímto:

„Článek 17

1. Pokud jsou minimální úrovně zdanění předepsané v této směrnici v průměru dodržovány pro každý podnik, mohou členské státy uplatňovat v rámci všeobecného zdanění spotřeby energie snížení daní u energetických produktů použitých k topení nebo pro účely podle čl. 8 odst. 2 písm. b) a c) a pro elektřinu v následujících případech:

a) ve prospěch energeticky náročného podniku

„Energeticky náročným podnikem“ se rozumí podnik podle článku 11, u kterého buď nákupy energetických produktů a elektřiny činí alespoň 3,0 % hodnoty produkce, nebo vnitrostátní splatná daň z energie činí alespoň 0,5 % přidané hodnoty. V rámci této definice může členský stát uplatnit přísnější kritéria, včetně definic hodnoty prodeje, postupů a odvětví.

„Nákupy energetických produktů a elektřiny“ se rozumí skutečné náklady na nákup energie nebo na její výrobu v podniku. Do těchto nákladů se zahrnují pouze elektřina, teplo a energetické produkty, které se používají k topení nebo pro účely uvedené v čl. 8 odst. 2 písm. b) a c). Zahrnují se všechny daně kromě odpočitatelné DPH.

„Hodnotou produkce“ se rozumí obrat včetně dotací přímo vázaných na cenu produktu, upravený podle změny stavu zásob hotových výrobků, nedokončené výroby a zboží či služeb nakoupených za účelem dalšího prodeje, snížený o nákupy zboží a služeb za účelem dalšího prodeje.

„Přidanou hodnotou“ se rozumí celkový obrat podléhající DPH včetně vývozních prodeje, snížený o celkové nákupy podléhající DPH včetně dovozu;

b) pokud jsou uzavřeny dohody s podniky podle článku 11 nebo se sdruženími těchto podniků nebo pokud se uplatňuje režim obchodovatelných licencí nebo rovnocenná opatření, jestliže vedou k zlepšení energetické účinnosti.

2. Pokud jsou minimální úrovně zdanění předepsané v této směrnici v průměru dodržovány pro každý podnik, mohou členské státy uplatňovat v rámci zdanění v souvislosti s CO₂ snížení daní u energetických produktů použitých k topení nebo pro účely podle čl. 8 odst. 2 písm. b) a c), jsou-li uzavřeny dohody s podniky podle článku 11 nebo se sdruženími těchto podniků nebo uplatňuje-li se režim obchodovatelných licencí nebo rovnocenná opatření, jestliže vedou ke splnění cílů týkajících se snižování emisí CO₂.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 se „režimem obchodovatelných licencí“ rozumí jiné režimy obchodovatelných licencí než systém Unie ve smyslu směrnice 2003/87/ES.

Článek 18

1. Bez ohledu na čl. 4 odst. 3 může Španělsko stanovit, že úrovně všeobecného zdanění spotřeby energie uplatňované autonomními oblastmi mohou být vyšší než příslušné vnitrostátní úrovně zdanění (regionální rozlišení). Použitelná pravidla musí splňovat tyto podmínky:

a) úroveň zdanění uplatňovaná kteroukoli autonomní oblastí nesmí překročit příslušnou vnitrostátní úroveň zdanění o více než 15 %;

b) pokud během přepravy energetických produktů v režimu podmíněného osvobození od daně z jiného členského státu do Španělska došlo ve Španělsku k nesrovnalosti ve smyslu článku 10 směrnice 2008/118/ES zahrnující vznik daňové povinnosti ke spotřební dani nebo pokud se má za to, že k takovéto nesrovnalosti ve Španělsku došlo, nepovažuje se osoba, která poskytla zajištění podle článku 18 zmíněné směrnice, za povinnou uhradit rozdíl mezi úrovní zdanění uplatňovanou autonomní oblastí a vnitrostátní úrovní, ledaže se tato osoba podílela na této nesrovnalosti nebo protiprávním jednání.

2. Bez ohledu na čl. 4 odst. 3 může Francie stanovit, že úrovně všeobecného zdanění spotřeby energie uplatňované na regionální úrovni mohou být vyšší než příslušné vnitrostátní úrovně zdanění (regionální rozlišení). Použitelná pravidla musí splňovat tyto podmínky:

a) úroveň zdanění uplatňovaná kterýmkoli regionálním orgánem nesmí překročit příslušnou vnitrostátní úroveň zdanění o více než 15 %;

b) pokud během přepravy energetických produktů v režimu podmíněného osvobození od daně z jiného členského státu do Francie došlo ve Francii k nesrovnalosti ve smyslu článku 10 směrnice 2008/118/ES zahrnující vznik daňové povinnosti ke spotřební dani nebo pokud se má za to, že k takovéto nesrovnalosti ve Francii došlo, nepovažuje se osoba, která poskytla zajištění podle článku 18 zmíněné směrnice, za povinnou uhradit rozdíl mezi úrovní zdanění uplatňovanou regionálním orgánem a vnitrostátní úrovní, ledaže se tato osoba podílela na této nesrovnalosti nebo protiprávním jednání.

3. Portugalsko může uplatňovat nižší úrovně všeobecného zdanění spotřeby energie, než jsou minimální úrovně zdanění stanovené v této směrnici, na energetické produkty a elektřinu spotřebovávané v autonomních regionech Azory a Madeira, aby tak byla poskytnuta náhrada za dopravní náklady vzniklé v důsledku ostrovní povahy a odlehlosti těchto regionů.

4. Řecko může uplatňovat úrovně všeobecného zdanění spotřeby energie až o 0,6 EUR na GJ nižší, než jsou minimální úrovně stanovené v této směrnici, na plynový olej používaný jako pohonná hmota a na benzín spotřebovávaný ve správních obvodech Lesbos, Chios, Samos, Dodekanésos a Kyklady a na těchto ostrovech v Egejském moři: Thasos, Severní Sporady, Samothraké a Skyros.

5. Bulharsko, Česká republika, Estonsko, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Polsko, Rumunsko a Slovensko mohou u použití uvedených v článcích 8 a 9 uplatňovat za účelem zavedení zdanění v souvislosti s CO₂ přechodné období až do 1. ledna 2021. Pokud Unie

rozhodne, že úrovně emisí skleníkových plynů mají být do roku 2020 sníženy o více než 20 % v porovnání s úrovněmi, jichž bylo dosaženo v roce 1990, přezkoumá Komise uplatňování těchto přechodných období a případně předloží návrh za účelem jejich zkrácení a/nebo změny minimálních úrovní zdanění v souvislosti s CO₂ stanovených v příloze I.“

- 15) Články 18a a 18b se zrušují.
- 16) Článek 20 se nahrazuje tímto:

„Článek 20

1. Ustanovení kapitol III a IV směrnice 2008/118/ES se vztahují pouze na tyto energetické produkty:

- a) výrobky kódů KN 1507 až 1518, pokud jsou tyto výrobky určeny k použití jako palivo nebo pohonná hmota;
- b) výrobky kódů KN 2707 10, 2707 20, 2707 30 a 2707 50;
- c) výrobky kódů KN 2710 11 až 2710 19 69. Nicméně pro výrobky kódů KN 2710 11 21, 2710 11 25 a 2710 19 29 se kapitoly III a IV směrnice 2008/118/ES vztahují pouze na obchodní přepravu volně loženého zboží;
- d) výrobky kódů KN 2711 (kromě 2711 11, 2711 21 a 2711 29);
- e) výrobky kódu KN 2901 10;
- f) výrobky kódů KN 2902 20, 2902 30, 2902 41, 2902 42, 2902 43 a 2902 44;
- g) výrobky kódu KN 2905 11 00, které nejsou syntetického původu, pokud jsou určeny k použití jako palivo nebo pohonná hmota;
- h) výrobky kódů KN 2909 19 10 a 3824 90 91;
- i) výrobky kódů KN 2207, 2208 90 91 a 2208 90 99, pokud jsou tyto výrobky určeny k použití jako palivo nebo pohonná hmota a jsou denaturovány podle čl. 27 odst. 1 písm. a) a b) směrnice 92/83/ES;
- j) výrobky kódů KN 2909 19 90, 3823 19 90 a 3824 90 97, pokud jsou určeny k použití jako palivo nebo pohonná hmota;
- k) výrobky kódu KN 3811.

2. Členské státy mohou na základě dvoustranných dohod plně nebo částečně vyjmout některé nebo všechny výrobky uvedené v odstavci 1 tohoto článku z ustanovení kapitol III a IV směrnice 2008/118/ES, nevztahují-li se na ně články 7, 8 a 9 této směrnice. Tyto dohody se nedotýkají členských států, které nejsou jejich stranami. Všechny tyto dvoustranné dohody musí být sděleny Komisi, jež o nich uvědomí ostatní členské státy.“

- 17) Článek 21 se mění takto:

a) v odstavci 1 se slova „směrnici 92/12/EHS“ nahrazují slovy „směrnici 2008/118/ES“;

b) odstavec 2 se zrušuje;

c) v prvním a čtvrtém pododstavci odstavce 5 se slova „pro účely článků 5 a 6 směrnice 92/12/EHS“ nahrazují slovy „pro účely článků 2 a 7 směrnice 2008/118/ES“.

18) V článku 24 se odstavec 2 nahrazuje tímto:

„2. Pro účely tohoto článku se

„běžnou nádrží“ rozumí:

- nádrž pevně a trvale připojená k motorovému vozidlu výrobcem nebo třetí stranou, která podle dokladů o registraci nebo osvědčení o technické způsobilosti vozidla splňuje použitelné technické a bezpečnostní požadavky a jejíž trvalé vestavení umožňuje přímé používání pohonné hmoty k pohonu vozidla a případně k fungování chladicích a jiných systémů při přepravě. Za běžnou nádrž se rovněž považuje plynová nádrž vestavená do motorových vozidel k přímému používání plynu jako pohonné hmoty a nádrž vestavená do jiných zařízení, jimiž je vozidlo vybaveno;
- nádrž pevně a trvale připojená výrobcem nebo třetí stranou ke zvláštnímu kontejneru, která podle dokladů o registraci kontejneru splňuje použitelné technické a bezpečnostní požadavky a jejíž trvalé vestavení umožňuje přímé používání pohonných hmot při přepravě k fungování chladicích a jiných systémů, jimiž je zvláštní kontejner vybaven.

„Zvláštním kontejnerem“ se rozumí každý kontejner vybavený zvlášť upraveným zařízením chladicího, okysličujícího, tepelně izolačního nebo jiného systému.“

19) Článek 27 se nahrazuje tímto:

„Článek 27

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 5 je svěřena Komisi na dobu neurčitou.
2. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí Radě.
3. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci svěřená Komisi podléhá podmínkám stanoveným v člancích 27a a 27b.“

20) Vkládají se nové články 27a, 27b a 27c, které znějí:

„Článek 27a

Zrušení přenesení pravomoci

1. Rada může přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 5 kdykoli zrušit.
2. Pokud Rada zahájila interní postup s cílem rozhodnout, zda zrušit přenesení pravomoci, vynasnaží se před přijetím konečného rozhodnutí uvědomit v přiměřené lhůtě Komisi a uvede pravomoci, jejichž přenesení by mohlo být zrušeno, a důvody tohoto zrušení.

3. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomocí v něm blíže určených. Rozhodnutí nabývá účinku okamžitě nebo k pozdějšímu dni, který v něm je upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci. Bude zveřejněno v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 27b

Námítky proti aktům v přenesené pravomoci

1. Rada může proti aktu v přenesené pravomoci vyslovit námítky ve lhůtě [tří] měsíců ode dne oznámení.

2. Pokud Rada v této lhůtě námítky proti aktu v přenesené pravomoci nevysloví, je akt zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstupuje v platnost dnem v něm stanoveným.

Akt v přenesené pravomoci může být zveřejněn v *Úředním věstníku Evropské unie* a vstoupit v platnost před uplynutím této lhůty, pokud Rada uvědomí Komisi o svém úmyslu námítky nevyslovit.

3. Akt v přenesené pravomoci nevstoupí v platnost, pokud proti němu Rada vysloví námítky. Námítky proti aktu v přenesené pravomoci Rada odůvodní.

Článek 27c

Informování Evropského parlamentu

Evropský parlament je informován o přijetí aktů v přenesené pravomoci Komisí, o námitkách k nim vyslovených a o zrušení přenesení pravomoci Radou.“

21) Článek 29 se nahrazuje tímto:

„Článek 29

Každých pět let a poprvé do konce roku 2015 předloží Komise Radě zprávu o uplatňování této směrnice a případně návrh na její pozměnění.

Ve zprávě Komise je posouzena mimo jiné minimální úroveň zdanění v souvislosti s CO₂, dopad inovací a technologického vývoje, zejména s ohledem na energetickou účinnost, používání elektřiny v dopravě a opodstatněnost osvobození od daně nebo jejího snížení podle této směrnice, a to též pro paliva používaná pro účely letecké a námořní dopravy. Zpráva přihlíží k řádnému fungování vnitřního trhu, reálné hodnotě minimálních úrovní zdanění a širším cílům Smlouvy.

Seznam odvětví nebo pododvětví, u nichž se má za to, že jsou vystavena závažnému riziku úniku uhlíku, bude pro účely článku 14a této směrnice v každém případě pravidelně revidován, zvláště s ohledem na dostupná nová zjištění.“

22) Příloha I se nahrazuje zněním uvedeným v příloze této směrnice.

23) Přílohy II a III se zrušují.

Článek 2

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2012. Neprodleně sdělí Komisi jejich znění a srovnávací tabulku mezi těmito předpisy a touto směrnicí.

Budou tyto předpisy používat od 1. ledna 2013.

Tyto předpisy uvedené v prvním a třetím pododstavci přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 3

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 4

Tato směrnice je určena členskými státem.

V Bruselu dne [...].

*Za Radu
předseda/předsedkyně*

PŘÍLOHA

„PŘÍLOHA I

Tabulka A. – Minimální úrovně zdanění použitelné od 1. ledna 2013 na pohonné hmoty pro účely článku 7

	Zdanění v souvislosti s CO ₂	Všeobecné zdanění spotřeby energie	Všeobecné zdanění spotřeby energie	Všeobecné zdanění spotřeby energie
	1. ledna 2013	1. ledna 2013	1. ledna 2015	1. ledna 2018
Benzín Kódy KN 2710 11 31, 2710 11 41, 2710 11 45, 2710 11 49, 2710 11 51 a 2710 11 59	20 EUR/t CO ₂	9,6 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Plynový olej Kódy KN 2710 19 41 až 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	8,2 EUR/GJ	8,8 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Petrolej Kódy KN 2710 19 21 a 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	8,6 EUR/GJ	9,2 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Zkapalnělý plyn (LPG) Kódy KN 2711 12 11 až 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	1,5 EUR/GJ	5,5 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ
Zemní plyn Kódy KN 2711 11 00 a 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	1,5 EUR/GJ	5,5 EUR/GJ	9,6 EUR/GJ

Tabulka B. – Minimální úrovně zdanění použitelné od 1. ledna 2013 na pohonné hmoty používané pro účely stanovené v čl. 8 odst. 2

	Zdanění v souvislosti s CO ₂	Všeobecné zdanění spotřeby energie
Plynový olej Kódy KN 2710 19 41 až 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Petrolej Kódy KN 2710 19 21 a 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Zkapalnělý plyn (LPG) Kódy KN 2711 12 11 až 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Zemní plyn Kódy KN 2711 11 00 a 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ

Tabulka C. – Minimální úrovně zdanění použitelné od 1. ledna 2013 na paliva

	Zdanění v souvislosti s CO ₂	Všeobecné zdanění spotřeby energie
Plynový olej Kódy KN 2710 19 41 až 2710 19 49	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Těžký topný olej Kódy KN 2710 19 61 až 2710 19 69	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Petrolej Kódy KN 2710 19 21 a 2710 19 25	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Zkapalnělý plyn (LPG) Kódy KN 2711 12 11 až 2711 19 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Zemní plyn Kódy KN 2711 11 00 a 2711 21 00	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ
Uhlí a koks Kódy KN 2701, 2702 a 2704	20 EUR/t CO ₂	0,15 EUR/GJ

Tabulka D. – Minimální úrovně zdanění použitelné od 1. ledna 2013 na elektřinu

	Zdanění v souvislosti s CO ₂	Všeobecné zdanění spotřeby energie
Elektřina Kód KN 2716		0,15 EUR/GJ“

LEGISLATIVNÍ FINANČNÍ VÝKAZ

1. RÁMEC NÁVRHU/PODNĚTU

1.1. Název návrhu/podnětu

Přezkum směrnice 2003/96/ES

1.2. Příslušné oblasti politik podle členění ABM/ABB²²

14 05 Daňová politika

1.3. Povaha návrhu/podnětu

X Návrh/podnět se týká **nové akce**

Návrh/podnět se týká **nové akce následující po pilotním projektu / přípravné akci**²³

Návrh/podnět se týká **prodloužení stávající akce**

Návrh/podnět se týká **akce přeměřované na jinou akci**

1.4. Cíle

1.4.1. Víceleté strategické cíle Komise sledované návrhem/podnětem

Udržitelný růst – podpora konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiky účinněji využívající zdroje (Evropa 2020)

1.4.2. Specifické cíle a příslušné aktivity ABM/ABB

Specifický cíl č. 3

Vypracování nových daňových iniciativ a opatření na podporu cílů politiky EU (například v oblasti politiky životního prostředí a energetické politiky)

Příslušné aktivity ABM/ABB

Hlava 14 Daně a celní unie; ABB 05 Daňová politika

²² ABM: řízení podle činností (Activity-Based Management) – ABB: sestavování rozpočtu podle činností (Activity-Based Budgeting).

²³ Uvedené v čl. 49 odst. 6 písm. a) nebo b) finančního nařízení.

1.4.3. *Očekávané výsledky a dopady*

Upřesněte účinky, které by návrh/podnět měl mít na příjemce / cílové skupiny.

Provázanost směrnice o zdanění energie s prioritami stanovenými ve strategii Evropa 2020 a soudržnost se systémem pro obchodování s emisemi (ETS).

Odstranění pobídek obsažených ve stávající směrnici, které jsou škodlivé pro životní prostředí; stanovení kladných pobídek například ve prospěch biopaliv.

Příspěvní k snižování emisí CO₂, zvýšení zaměstnanosti a hospodářskému růstu.

Jednotné zacházení s jednotlivými zdroji energie ve směrnici o zdanění energie, a tudíž vytvoření rovných podmínek mezi jednotlivými spotřebiteli energií.

1.4.4. *Ukazatele výsledků a dopadů*

Upřesněte ukazatele, podle kterých je možno uskutečňování návrhu/podnětu sledovat.

Signál o ceně CO₂ pro odvětví, která nespádají do systému pro obchodování s emisemi (ETS). Skutečná sazba implicitního zdanění energie.

1.5. **Odůvodnění návrhu/podnětu**

1.5.1. *Potřeby, které mají být uspokojeny v krátkodobém nebo dlouhodobém horizontu*

EU si stanovila řadu náročných, právně závazných cílů v oblasti změny klimatu a energetiky, jichž má být dosaženo do roku 2020. Tyto cíle jsou objasněny ve strategii Evropa 2020, která jako prioritu udržitelného růstu stanoví konkurenceschopnější a ekologičtější ekonomiku méně náročnou na zdroje.

1.5.2. *Přidaná hodnota ze zapojení EU*

Změna klimatu a energetika patří k záležitostem celoevropského významu. K dosažení cílů, které byly společně stanoveny v těchto oblastech, jsou nezbytná koordinovaná opatření.

1.5.3. *Závěry vyvozené z podobných zkušeností v minulosti*

Nevztahuje se na tento návrh.

1.5.4. *Provázanost a možná synergie s dalšími relevantními nástroji*

Návrh stanoví rámec pro využívání zdanění CO₂ v oblastech, na něž se nevztahuje systém EU ETS, a doplňuje signál o ceně uhlíku zavedený systémem ETS. Bude zamezeno překrývání mezi oběma nástroji s cílem zajistit soudržnost se systémem EU ETS a předejít ztrátám nákladově efektivním způsobem.

Návrh přispěje ke strategii Evropa 2020. Návrh zejména členským státům umožňuje optimalizovat potenciál daňového systému na podporu udržitelného hospodářského růstu, tvorby pracovních míst a investic a pomůže splnit širší cíle v sociální oblasti a v oblasti životního prostředí.

1.6. Doba trvání akce a finanční dopad

Návrh nemá žádný finanční dopad na EU.

Časově omezený návrh/podnět

- Návrh/podnět s platností od [DD/MM]RRRR do [DD/MM]RRRR
- Finanční dopad od RRRR do RRRR

Časově neomezený návrh/podnět

- Provádění s obdobím rozběhu od RRRR do RRRR,
- poté plné fungování.

1.7. Předpokládaný způsob řízení²⁴

Návrh nemá žádný finanční dopad na EU.

Přímé centralizované řízení Komisí

Nepřímé centralizované řízení ze strany následujících subjektů pověřených úkoly plnění rozpočtu:

- výkonných agentur
- subjektů zřízených Společenstvími²⁵
- vnitrostátních veřejnoprávních subjektů / subjektů pověřených výkonem veřejné služby
- osob pověřených prováděním zvláštních opatření podle hlavy V Smlouvy o Evropské unii a označených v příslušném základním právním aktu ve smyslu článku 49 finančního nařízení

Sdílené řízení s členskými státy

Decentralizované řízení s třetími zeměmi

Společné řízení s mezinárodními organizacemi (*upřesněte*)

²⁴ Vysvětlení způsobů řízení spolu s odkazem na finanční nařízení jsou k dispozici na stránkách BudgWeb: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html

²⁵ Uvedené v článku 185 finančního nařízení.

Pokud vyberete více způsobů řízení, upřesněte je v části „Poznámky“.

Poznámky

2. SPRÁVNÍ OPATŘENÍ

Návrh nemá žádný finanční dopad na rozpočet EU.

2.1. Pravidla pro sledování a podávání zpráv

Upřesněte četnost a podmínky.

2.2. Systém řízení a kontroly

2.2.1. Zjištěná rizika

2.2.2. Předpokládané metody kontroly

2.3. Opatření k zamezení podvodů a nesrovnalostí

Upřesněte stávající či předpokládaná preventivní a ochranná opatření.

3. ODHADOVANÝ FINANČNÍ DOPAD NÁVRHU/PODNĚTU

Návrh nemá žádný finanční dopad na EU.